

Behåll de prehospitla akutteamen!

Den borgerliga femklövern i Region Skåne har nyligen beslutat att avveckla de prehospitla akutteamen (PHAT) från och med den 31 december 2008. Berörd Personal arbetar intensivt med verksamheten och gör ett fantastiskt arbete att rädda liv och hjälpa berörda människor. Det är även dessa bilar som utför hembesöksverksamheten i regionen.

Vi vill uppmana senioransvariga att följa upp detta beslut och konsekvenserna för berörda patienter. Genom att följa upp konsekvenserna och anteckna uppgifterna kan vi ha detta med i det fortsatta arbetet.

Åke Hansson
ordförande, Seniorutskottet

Dagens bostadssituation

Jag vet inte när jag skäms mest. Om det är när jag kommer ut från COOP med min fulla kundvagn och stannar och köper Aluma som säljs till av och till förmån för bostadslösa. Eller när om det är när jag tittar ner i marken och snabbt kör förbi honom. Det är nog så att jag skäms i vilket fall som helst.

Att inte ens ha någonstans att bo måste vara alldeles förfärligt. Ändå vet vi att gruppen bostadslösa ökar. Det är numera inte bara frågan om människor i svårt missbruk som helt tappat greppet om tillvaron. Utan det är människor med jobb och utan jobb. Det är ungdomar som studerar. Det är kvinnor med barn. Det är någon som precis skilt sig eller någon som är sjuk. Ja, kort sagt – det kan vara vem som helst av oss.

Vi socialdemokrater ser inte på bostaden som vad som helst. En bostad är en plats där Du kan bo och känna dig trygg och leva ditt liv – en social rättighet. Detta är självklart för oss men inte för våra motståndare – borgerligheten, alliansen, moderaterna eller vad de nu vill kalla sig en och en eller i klump.

För dem är bostaden en handelsvara som vilken annan vara som helst. Efterfrågan ska styra vilket pris bostaden får. En orimlighet nu när det knappast byggs någonting därför att kapitalet inte anser att det lönar sig tillräckligt mycket – och många människor med små inkomster har svårt att få en bostad med rimlig hyra.

Allra svårast är det för våra ungdomar som ännu inte etablerat sig på bostadsmarknaden. Det blir till att bo kvar hemma fast man passerat de 25, har utbildning och jobb men ingenstans att bo. Eller bo i andra hand. Eller tränga ihop sig flera stycken i en trea där det blir svårt att bedriva sina studier i avskildhet. Otänkbart för oss som var unga på 70-talet.

I Malmö finns det också flera barnfamiljer som bor oerhört trångt. Många av er som läser detta har kanske på 1950-talet upplevt hur det var att gå och vänta på att "bli med lägenhet". Först då kunde man gifta sig och flytta hemifrån. Min mor bodde i en hall tills hon var 26 år! Inte vill vi ha det så här igen! Fast vi har faktiskt det så nu, men kanske på ett annat sätt.

Jag känner en stark oro för de kvinnor som t ex arbetat deltid inom vård eller handel som får mycket låga pensioner. Om maken går bort och ekonomin blir starkt försämrad. Kan hon då bo kvar i hyreslägenheten som ligger centralt och bra? Inte om moderaterna med anhang får som de vill och det blir en marknadshyra på bostaden som hon absolut inte kan betala trots bostadsbidrag. Har hon extra otur bor hon i en borgerligt styrd kommun utan kommunalt bostadstillägg. Och dessutom ska hon betala den särskilda pensionärsskatten som Reinfeldt infört.

Det är INTE trygghetsnarkomani att kräva en bostad åt alla. Det är en rättighet i vårt välfärdssamhälle.

Eva Holmström
gruppledare BTH sydväst